

Svar till Gunnar Du Rietz:

Mera aspekter

Avsikten med mitt tidigare inlägg i Ekonomisk Debatt 6/77 var inte att förneka att höga marginalskatter kan medföra samhällsekonomiska problem. Jag håller helt med Gunnar Du Rietz om att höga marginalskatter uppmuntrar skattesmitning och negativt kan påverka incitamentet att arbeta. Givetvis är det motiverat att i samband med nya skatteomläggningar utföra beräkningar över hur skattesystemet verkar för olika grupper.

Det gäller emellertid att utnyttja informationen på ett sätt som är relevant för de frågeställningar man söker besvara. Du Rietz har sänkt ambitionsgraden när han säger att Aspektens information främst avsåg att visa den kombinerade effekten av höga marginalskatter och bestämmelserna om ekonomisk minimistandard. I informationsbladet ägnas stort utrymme att diskutera vilka verkningar detta får på arbetsutbud och inkomstfördelning. Det är diskussionen om effekterna på arbetsutbudet som min kommentar i huvudsak uppmärksammade. Dessa synpunkter tar Du Rietz inte alls upp i sitt svar.

Vad jag ville framhålla var att när det gäller att dra slutsatser om marginalskatternas betydelse för det totala arbetsutbudet måste man ta hänsyn till 1) för hur stor andel av de förvärvsarbetande som de olika skattesatserna är aktuella, 2) den marginalskatt som gäller för hushållet snarare än individen, 3) andra faktorer än marginalskatten vid en viss tidpunkt. I sitt svar räknar Du Rietz upp skatte-

situationen för ensamförsörjare i flerbarnsfamiljer (som fortfarande är bara ca 2 procent av de förvärvsarbetande och i Aspekten ägnas dubbelt så mycket textutrymme som övriga) till att gälla en 1/2 miljon personer. Om diskussionen gäller de fördelningsmässiga konsekvenserna kan detta vara rimligt, men inte om avsikten är att studera effekten på arbetsutbudet. Det som därvidlag är intressant är hushållets marginalskatt och man kan inte utan vidare förutsätta att individens marginalskatt gäller för hushållet som helhet. Hushållet har oftast valet att fördela arbetsutbudet mellan medlemmarna och därigenom uppnå en lägre marginalskattesats, vilket just är en av avsikterna med en särbeskattning. Därför behöver inte effekterna på det totala arbetsutbudet bli så allvarliga som befaras. Nu gör regler om bostadsbidrag och existensminimum att marginalskattesatserna kan bli höga även för en andra inkomstagare i familjen. Detta hör till den information som skulle varit intressant att få ytterligare belyst.

Gunnar du Rietz fortfar att välja atypiska exempel, som i och för sig är intressanta, men inte relevanta om man är intresserad av att belysa effekterna av det totala skattebidragssystemet. Fortfarande kan jag inte låta bli att ställa frågor av typen: hur många inkomstagare i Lysekil tjänar 2,7 gånger den genomsnittliga industriarbetarlönen?

Pol mag *Christina Jonung*
Lunds universitet